

право! Знайно е отъ чърковнѣхъ повѣстность, чи, додѣ ся не намѣсихъ царие и силни людие, християнска вѣра не можи да ся разпространи и напръдува; сѣщо и други вѣри безъ помощи силнихъ не сѣжъ можели да ся усилятъ и напръдуютъ.

Нѣе казахмы, чи канонически дѣшны права сѣжъ дадени Гъркъмъ и намъ Българъмъ милостижъ Султановъ, завладѣтелевъ Българии и милостижъ Мухамеда Н., завладѣтеля Царыграда. Нѣка изслѣдуваме той-зи важень за насъ прѣдмѣтъ. Нѣ прѣди да дойдимъ въ разяснение Хатихумаюна, даденоаго 18. Февруария 1856., нѣка кажимъ нѣщо си и отъ прѣдиджщихъ, касательно того въпроса, т. е. Фенерскаго священства.

Послѣ обнародованое въ Гюлханскы-Палатѣ прѣдначертано законоустановление, на кое трѣбаше да ся основе и развие въ общырность тызиматско прѣубразование, отоманска Порга убърна внимание и на Фенерско священство и, какъ то почна да наряджа всѣко даждие подданихъ, трѣбаше и за грѣцкы владыцы да ся наряди такова опрѣдѣлено нѣщо. Понеже поддании Турции Християни улекчвши ся отъ прѣжнихъ угнятениахъ и злоупотрѣблениахъ правителей, ищахъ съврѣмено да ся улекчтъ и освободятъ отъ грабительства Фенерскихъ владыкахъ, кои бѣхъ достигли да най цѣтърпимы вѣкы стѣпень! Фенерски Митрополити силожъ съблацияхъ бѣдны Християны и събирахъ свои евангелескы права продаваящи имъ волове и домашны съсѣды! Оставѣхъ мъртвы имъ непогрѣбены по нѣколко дны ищащи голѣмы количества заплаты! затварѣхъ имъ по нѣколко мѣсецы чърквы! Зѣмахъ имъ огромны количества за вѣнчила, душедѣлъ (мытъ-гюмрюкъ за мъртвы!) и други тысящи враговскы измышления, да насытѣтъ ненасытны си сѣрдца отъ сѣрбра и злата, да живѣютъ животъ разкошенъ и разтѣянъ, да хранѣтъ цѣлы харемы и проч. и проч. Бѣдны православны Християны, угнятени на той-зи начинъ, почнахъ да давѣтъ въ общѣ непрѣстанны жалбы и тѣжбы отоманскому правительству, молящи ся, да ты освободи отъ това несносно иго Фенерскаго священства и да упрѣдѣли вѣкы едно урядено прилично упрѣдѣлительно количество за заплатѣ священству, кое пакъ Християны да плащѣтъ, събираящи го изъ